

Any III.

Banyolas 22 de Janer de 1916

N.º 118

Exemple a imitar

Dies enrera els diaris ens portaren la nova de que la casa del Poble de Madrid havia rebut un llegat de un milió de pessetes. Com que semblants generositats son patrimoni casi exclusiu dels nostres, devem confessar que no volguerem donar-li crèdit facilment; més el fet ha sigut ja plenament confirmat, i entenem que niereix els honors d'un comentari.

El socialista ben-factor ha volgut afavorir als obrers, i al realitzar el seu propòsit no's pot negar que ho ha fet amb indiscretible acert, naturalment, desde l' seu punt de vista! Volém dir que entregant el seu diner a col·lectivitats obreres cooperatives i d' auxili mutuu, ha creut que afavoria més als trevalladors que fundant hospitals i assils. I aquesta opinió no pot ser mes acertada.

Voldriem, nosaltres, que 'ls catòlies meditessin l'exemple d'aquest socialista generós; no perquè creguén qu'ells no exerceixen abundantment la caritat, sino perquè entenén que 'ls medis de que's valen generalment per a auxiliar als necessitats, no son pas els mes feconds ni els mes apropiats per a els fins perseguits.

Gran obra, meritíssima devant de Deu i devant dels homes, es la fundació de magnífics edificis, amb explendida dotació per a acullir-hi a la infantesa abandonada, als vellets descuidats de tots, als que cauen malalts i desfallits en el camí de la vida. Qui podrá duptar de la bondat d'aquestes empreses? I no es sols benefici material el que 's fá a n' aquets desgraciats recullits en aitals centres benèfics, sinó que en molts d'ells se cuida d'alguna manera de llurs necessitats espirituals. ¡Desgraciada-

ment, son tantes les ocasions en qu' estan les seves ànimes mes malaltes que els seus cossos!...

Entenem, no obstant, qu' es caritat molt mes savia i feactiva aquella que 's dirigeix, no a curar llagues corporals i morals, sinó a evitar que 's produueixin; no a satisfer una necessitat del moment, sino a aixecar al caigut, a redimir al culpable. Aquestes condicions reuneix el diner que s' entrega per obres socials, Caixes, Sindicats, i quantes Societats treballen per al millorament dels obrers, — per a proporcionals-hi mitjans de vida mes abundants i millors que 'ls que avui tenen, amb la especial circumstancia de que, aixis, es l' obrer qui, secundant amb son propi esforç l'auxili dels altres, logra aixecar la seva condició; per lo que la caritat aixis exercida te una força redemptora que no consegueix en cap altre forma.

¡I el camp d' acció es vastissim! Arreu s' han sembrat obres socials per a nens i joves que, de poguer comptar amb l'auxili dels catòlies, els farien forts de cos i ànima per a serutils a la societat i evitarien que un altre dia, víctimes de tots els vícis i de totes les miseries, hagin de rebre l'auxili, que ara se'ls nega, en hospitals, manicomis, assils i presous. Perisot van escampant-se nostres admirables Sindicats, esperansa de la Religió i de la Pàtria, molts dels quals no logren aquell pròsper desenvoluplo que conseguirien fàcilment si compressin amb el crèdit que avui se'ls hi nega o amb diner que 'ls hi entreguessin a préstam, i qu'ells retorna-

ríen inclòs amb interessos.

Pensin els catòlies en el bé immens que poden fer a favor d'aquestes obres socials, moltes vegades sens sufrir la mes insignificant merma en els seus capitals; i els qui ja's preocupen d'atraure's als obrers i de afavorir-los, prenguin de l'emic el consell, vegin quin es el camí mes apropiat, prompte i segur per a arribar als seus fins.

La religión y la política

Las recientes y edificantes conversiones de los señores Talavera y Ferrández han cumplido, entre otros fines saludables, el de desenmascarar a muchos republicanos que alardeaban de libre conciencia y espíritu amplio. Irritados por el apartamiento valiente y sincero de aquellos dos señores, se han despojado de viejas hipocrisias y han demostrado en toda su rudeza el fanatismo que constituye la médula de sus ideas y de sus sentires.

Cierto diputado de la izquierda, muy conocido por su afán de alborotar, y no por ninguna otra cosa, se creyó en el caso de dedicar una conferencia a la explicación de las relaciones existentes entre la política y, mas concretamente, entre la forma republicana y la Religión. Su discurso tal como apareció en la prensa republicana, parece el juego de los despropósitos; pero entre el montón de disparates con que asombró a sus oyentes el referido parlamentario, asoma siempre un sectarismo inculto y zafio, del que conviene tomar nota.

Primer desliz: «El sustantivo *república* no puede ser nunca algo exclusivamente de forma, sino un programa de afirmación de la hegemonía civil sobre todas la iglesias». ¿Dónde habrá aprendido eso el orador de los federales? Porque nosotros sabemos, y la ciencia política y el derecho político lo demuestran, y la Historia lo patentiza, que la república solo implica una forma externa de gobierno, en la que caben todos los sistemas religiosos, políticos, administrativos, sociales, etc., etc., igual que en la forma monárquica. Un alumno del Bachillerato sabe que han existido repúblicas ateas o jacobinas y repúblicas católicas sobre toda ponderación.

Hoy lo es la República de Colombia con una plenitud doctrinal y práctica como no resplandece en ninguna monarquía europea. La República del Ecuador, gobernando García Moreno, fué la «República del Sagrado Corazón de Jesús.»

Segundo despropósito: «No se puede formar en las filas de los partidos republicanos y ser católico militante; porque, ¿cómo se va a defender el presupuesto del Estado del asalto de la Iglesia Católica?». El párrafo no es un modelo de dicción, si bien puede colegirse su

sentido y este es: que los católicos defendemos a capa y espada el actual presupuesto de Culto y Clero.

Olvida el conferenciante que las cantidades que el Clero recibe del Estado representan una menguada y parcial indemnización que incompletamente repara el «*inmenso latrocínio*», que dijo Menéndez y Pelayo. Y se nos disputa en defensa del citado presupuesto, ¡precisamente cuando es aspiración casi unánime de los católicos españoles la separación «económica» de la Iglesia y del Estado; cuando todos deseamos que este deje de pagar a los eclesiásticos como quién hace merced y echándolo en cara a cada momento; cuando todos abogamos porque se capitalice la indemnización que la Iglesia española recibe, y desaparezca de la ley económica el presupuesto de Culto y Clero!

¡El asalto de la Iglesia! Nadie ignora que son muy otros los asaltantes, qué los que entran a saco y con escalamiento en la Hacienda nacional son los contratistas de la tranquilidad pública, los fautores de motines y asonadas, los misteriosos agentes del terrorismo barcelonés, los dueños y protectores de ciertas casas de juego... *todas las alimañas, en fin, que se alimentan con la carnaza del fondo de reptiles*. Y no hay para qué señalarlos, porque todo el mundo los conoce, y el orador federal tan bien por lo menos, como el que mejor los conozca.

Esto, en cuanto a la razón (sic) de por qué no se puede ser en España, a la vez republicano y católico. Respecto al «hecho» de incompatibilidad práctica entre una y otra cosa, no la hemos de negar; pero sí adverfiremos que entendía lo contrario don Juan Sol y Ortega, que no era, ciertamente, de los que asaltaban las arcas del Erario. En igual sentido abundan otros republicanos conscientes.

Hagamos constar, en fin, que es la extrema izquierda la que, según propia confesión, cae en un error crásimo, del que sin razón alguna se nos ha acusado mucho tiempo: *el de confundir y mezclar la Religión con la política*. Nosotros no hemos olvidado nunca la admirable sentencia: «A Dios lo que es de Dios, y al César César lo que es del César», y hemos creído siempre que la Religión y la política tienen cada una su órbita propia, sin negar sus naturales relaciones. Los *hombres libres* del republicanismo español, por el contrario, creen que entre ellos solo pueden formar los anticatólicos de toda especie.

Quienes son los fanáticos?

(Diario de Mataró.)

Curioso incidente

Era el párroco de Lustenea muy piadoso, de carácter dulce y conversación amena y jovial.

Cierta día tuvo necesidad de ir a la capital vecina y a la hora de comer entró en una hostería. En el comedor se encontró con varios caballeros, parte católicos y parte protestantes.

Uno de éstos tenía consigo un perro de su propiedad, a quien en alta voz llamaba sin duda, por burla a los católicos, con el cien veces respetabilísimo nombre de Papa.

—Toma, *papa*; ven acá—decía el insolente ante la concurrencia.

Los católicos allí presentes se volvieron al párroco, y uno de ellos le dice:

—¿Ha oído usted, señor cura?

—Y tanto que he oido,—contestó.

—¿Y lo sufre usted, no llamándole la atención?

—Nada tengo que decirle.

—Esta insolencia es inconcebible.

—No hay insolencia ninguna, amigos míos; pues todo es explicable en este mundo. Nosotros los católicos, ya tenemos nuestro Papa en Roma. Si este señor cree ser bastante para su iglesia tener por papa a un perro, a nosotros qué nos importa?

Todos los presentes, católicos y protestantes, rieron de buena gana la agudeza del señor cura, menos el del perro que se alejó de allí avergonzado. C.

A una carta important

Es del cas emetre nostra modesta opinió respecte l' problema que motiva un marcat malestar en una porció de pobles de nostra comarca, declarant amb franquesa que ns sembla no s' deu aplaçar per mes temps el tractar de buscar algun alivi al mal originat per l' invasió de senglars, amb lo qual entenem que trevallarem per l' enaltiment i bon nom dels pobles.

I al dir això no tractém de resoldre de cop i volta en la seva integritat el problema, que be se'ns alcança que's forsa complicat i hi han d' intervenir vari factors, sino de disminuir-lo en la seva intensitat, es dir, començar. Per això ens sembla molt be lo que proposa Mossén Raset, qu' es estudiarlo sobre'l mateix terreny, tal com fa el metge amb els seus clients afectats per alguna malaltia, i com fan els enginyers agrícols amb les plagues del camp, ja que una verdadera plaga es deu haver de considerar la d' aquells animalots.

Fervorosos cultistes del trevall, opinèm que'n aquet trobaria alguna solució dit problema, com l' hi fe ben compliria la del conreu dels camps. ¿Que per ventura produirien s'ens el trevall del home? No, que ben probat està que les millors terres de cultiu se converteixen en poc temps en herms i terres infecordes per a la producció. Lo mateix s' ha de dir dels boscos abandonats a les seves forces naturals sense la mà del conreudor.

No tractém aquí de decidir les classes de operacions culturals que s' hagin de practicar a la montanya, que altres mes competents les podrán estudiar i senyalar, sino que sentem el principi general de que la terra, sia plà o montanya, està subjectada a la llei del trevall imposta pel mateix Criador, vinguent l' experiència a probar, en lo mateix qu' ens lamen-tém dels boscos, que no impunement se faltà a la llei sagrada del trevall, poguent dir-se d' ell lo que veiem consignat en molts autors, que'l trevall es virtut, sabiduria i riquesa.

I per avui prou, esperant que altres vinguin amb els seus coneixements i experiència a il·lustrar i resoldre l' escabros problema, qu' sempre que afavoriria al trevallador, podrà obrir nous viaranyys de riquesa amb l' explotació racional de nostres montanyes.

UN PROPIETARI.

COSES I COSETES

En una capital de província no recordo quina, va suicidarse un jove d' uns vinticinc anys de complexió robusta i acceptable fesomia. El determini que li va portar a fan extrema com vituperable resolució, va deixar-ho gravat en una lacónica carta, que se li trovà a la butxaca i en quina s' expressava de la següent manera:

Aquesta Guerra europea, ha produït en mí com a tot bon socialista la mes amarga decepció, doncs el nostre fort esprit antimilitarista a favor del que tant havém batallejat, ha claudicat de la manera més espantosa. Mes amb tot hauria soportat fins a son fi aital imfortuni, pensant que tant gran escarmient afirmaria després nostre programa; pro, no he pogut resistir mes, i he donat per arribada la meva hora, al trovar-me que la meva novia s'ha posat com a mellor vestit, i 'l porta amb marcial aire, polaines, xerrateras i capot de militar de no vui saber quina graduació.

Nostre senyor Arcalde, ha fet publicar un aplaudit pregó, ordenant que les verdures que's porten a la plassa no siguin, com eren, rentades previament. Vetaquí un cas que per motius de neteja (de microbis) s'ha imposat una cosa bruta. Això es sistema Esquerrà del «Ferrer de Tall». Tal vegada usant d'aquest sistema en els demés afers municipals, potser també s'hi guanyaría. Exemple: Podria discussir-se menys per a obrar més, tenir menys empleiats per a fer mes feina, cobrar menys consums per a pagar mes comptes, doncs amb els que are's cobren, que no son pas pocs, no's paga a ningú ja! al menos dels de casa.

ELIST.

Cuadros y siluetas

No sabemos para cuándo guardará lord Kitchener su secreto; lo que si, se sabe, es que lord Churchill fracasó en la pretendida invasión y conquista de Gallípoli y que el voluntario servicio militar ha marcado cero en el termómetro patriótico, tanto y en tal grado, que la pseudo libertad del parlamento y del pueblo inglés, ha debido optar por el militarismo obligado hasta el extremo de imponerlo a solteros y viudos, sin hijos o imprescindibles obligaciones de familia, a todos los que sumen 18 y no excedan de 40. Bonito recurso para despertar del *spleen*, de ese tedio tan propio de los ingleses, o quizás para aumentarlo, aburriendo a los comedores, que serán tantos, cuantos se negaron a los requerimientos del gobierno apesar de señalar el peligro que corrían el prestigio y el honor nacionales.

Las trade-unions, grupos socialistas de mucha fuerza, se han puesto en guardia, y algo debe temer el gobierno inglés de tales asociaciones, cuando procura templar las primeras excitaciones de resistencia, iniciadas por los Comités directivos, y predisponer los

ánimos asegurando a los socialistas que la medida del servicio obligatorio es circunstancial y transitoria.

—Oh la libre Inglaterra sujeta a procedimientos de militarismo alemán! Ella que se jactaba de su poder y de las excelencias de sus leyes gubernamentales, ha de cambiar de rumbo y seguir, quieras que no, derrotar lo mismo que si fuera un cantón de Alemania.... Cómo se reirían los teutones de la medida obligada, aunque tardía, del servicio obligatorio inglés!

—Y ¿quién enseña y ejercita en las armas a esos solteros y viudos que van a la milicia con desagrado tal vez porqué a la fuerza ahorcan, y cuanto tiempo necesitan para entrenarse y ser aptos para las campañas que se vislumbra? Hay que verlo.

Solitario.

INFORMACIÓ

CULTES. Iglesia parroquial. — A la misa de 8 explicación del Evangelio, a la de 11 catecismo para los adultos, y a las 5 en mitad de la tarde función.

Iglesia de St. Esteve. Demà, quart diumenge, a les 4 i quart hi haurà exposició major, se dirà el rosari amb visita a Jesús Sagratament, cant, sermon, reserva i benedicció dels fidels.

GOBIERNO CIVIL

CIRCULAR. — El ministro de la Gobernación ha cursado, para que llegue a conocimiento de los obreros, la siguiente:

Circular telegráfica: Por diversos telegramas circulares de este ministerio especialmente los de fecha 29 de Marzo, 3 de Junio y 20 Noviembre, este último que resume y reitera los anteriores, se ha prevenido a los gobernadores que no se permitirá el paso de la frontera ni la salida del reino a los obreros que pretendan emigrar o marcharse a Francia si además de los correspondientes pasaportes expedidos por el Gobierno civil de la provincia donde tengan su residencia habitual, no exhiben contratos de trabajo, visados por los cónsules de España en el punto de destino, en los cuales se imponga la obligación de facilitar alimentos y viajes de regreso, hasta su procedencia, presentando certificación de haber sido vacunados y de haber cumplido la ley de reemplazo del ejército o de no estar comprendidos en la misma.

Al reiterar a V. S. la necesidad absoluta de exigir el estricto cumplimiento de las expresadas disposiciones y requisitos prevenidos, le encarezco la mayor publicidad en interés de los mismos y para que nadie pueda alegar su desconocimiento.

Avis. — Se prega als suscriptors forans se serveixin satisfer ben prompte llur deurer amb l' administració de LA CREU, de lo que 'ls hi restarem regoneguts. Poden efectuar el pago amb sagells de correu, per giro postal, o altre forma de facil cobro.

Cornellá. — La diada popular de St. Antoni Abat transcorregué a gust de tot el poble, resultant bell i concorregut l'ofici a la Capella del homenatjat, no menys

que l' acte de beneir els animals, al qual que 'l divertiment de les sardanes.

Mières. — Amb l' orquesta banyolina «Els Juncans» prengué mes relleu la festa de St. Sebastià, que costejá la Germandat de socors mútuus, tocant al ofici i a la plassa, i essent notable 'l concurs de viatjants.

Nuestra Senyora del Mont. — Fa poques setmanes hi han pujat al antic Santuari els intel·ligents catedràtic del Collell, Mn. Antoni Arcelos, i l' arquitecte de Sabadell, D. Josep Renom, al objecte de traspar el plànol de restauració, quines obres començaran al pròxim Mars. Tant fausta nova alegrarà a tots els devots de la Mare de Déu.

Tradicional. — Amb extra-ordinaria afluència se cantaren els divins oficis a la festa de St. Antoni, se feu la benedicció del bestiar, es recorregué la vila i per la tarda es ballaren les típiques sardanes. Els balls i cridoria de la nit no 's poden armonitzar amb la formalitat i honestes expansions dels mateixos actes.

Els corders. — Enguany sols s' ha celebrat la antiga festa del seu Patró St. Sebastià per a vestir de gala i celebrar-la particularment sens la funció d' iglesia i altres manifestacions públiques. Ens ha fet pler veure 'ls de passeig, fruïnt del bon temps.

Bisbe de Olimpo. — Diumenge fou consagrat amb eix títol el que fou Arxiprest de Huelva, distingint-nos amb remerciada invitació que rebrem a la vigília i que conté adosada una il·lustrada descripció de les cerimonies. Fou'l Prelat consagrant el Cardenal de Sevilla, assistit dels de Tuy i Ciutat-Real. Sortosament el succeeix a Huelva un apòstol de l' infància i escriptor de varis obres, D. Miquel Muñoz, amb qui alguns companys trabaren particular amistat en el viatge a Terra Santa. ¡Tot sia a la major glòria del Sagrat Cor!

Profanació de les festes. — Amb sorpresa i sentiment al hora moltes persones observaren que l' últim diumenge a la tarda dos homes trevallaven en els postes de la electricitat que d' Esponellà devé a nostra vila. Per amor de Déu preguém que 's corretjexin per sempre eixos pecats d' escandal.

Noches. — El dia 12 les efectuá en el palau episcopal, de Barcelona, nostre bon amic i protector de «La Creu», don Pere Jordà i Rius amb l' agraciada senyoreta D. Magdalena Jellestich i Ferrer. Beneí l' unió l' Ilm. Dr. Reig i digué la missa de velacions el Dr. Muñoz. Desitjém als respectables desposats les gràcies del Cel en tots els ordres de la vida.

SE VENEN algunes cases situades en lloc molt cèntric d'aquesta població. Per a informes en l' Administració d'aquest periòdic

El senyor Peyra. — L' actiu diputat d'aquest districte, no sols ha conseguit el Quart Grau per a les escoles municipals, si que també la dotació de personal i material per a una nova classe d'adultes.

Els dependents del municipi. — Els hi estimarem que persegueixin el joc prohibit de les zapes, que's torna a extender en algunes plasses els dies de festa.

Sense conseqüències. — En la ruta que dilluns passat, després del *cercavila*, feren alguns cap a la carretera de Girona per tombar per l' oratori, un animal pujà a la acera de can Congost, desmaiant-se un noi i la demés gent soportant un més que regular susto.

LECTURA POPULAR

BIBLIOTECA D'AUTORS CATALANS
Cada dijous - 10 cèntims

Avui «Poesies» d' en Jascinto Torres i Reyató

«El Deber» — L' apreciat confrare d' Olot, desde primer d' any, remarca l' caracter pietós, aduïnt els Evangelis amb comentaris naturals i il·lustrats d' aplicació pràctica, i uns articles rublerts de doctrina sólida per a educació espiritual del *sexo fuerte*, que tan la necessita.

Funerals. — Dilluns prop-vinent tindrán lloc en la parroquial els de nostre amic i col·laborador en la secció de mercats D. Jascinto Masgrau, per qui preguém. Es d' esperar que se venirán molt concorreguts.

Mercat del dia 19 de Janer

Blat de 20 a 21 ptas. quartera; Ordí de 11 a 12; Civada verinella a 9; Id negra a 10; Blat de moro de 15 a 16; Mongetes a 37 Fasols menuts de 27 a 28; Favés de 16 a 17; Favons de 17 a 18; Besses a 19; Llovinys de 10 a 11; Mill de 15 a 16; Panís de 12 a 13; Fajol de 15 a 16; Glans d'aulina surera a 8; Glans de aulina 8 a 9; Patates blanques de 8 a 9 quinta; Id grogues de 5 a 6; Alls *extras* 3 a 4 el forc; Cap-pares de 2'50 a 3; Mitjants 1'50 a 2'50; Petits 1'00 a 1'50; Gallines de 7 a 8 parell; Pollastres de 4 a 6; Conills de 3 a 5; Ous 1'65 dotzena; Olis de 13 a 14 maial; Bestià porqui: el gràs de 14 a 15 l' arroba; Escorxa d' alsina en rama de 15 a 16 càrrega; Id. molta de 16'50 a 17; Roldó de 9 a 10; Id. ventilat de 0 a 25'3; Carbó d' alsina de 13 a 14.

JOSÉ M. RIERA Y PAU

Médico especialista en enfermedades de la

GARGANTA, NARIZ Y OIDO.

Calle Nueva del Teatro, n.º 2, 1.º 2.ª (esquina P. Constitución) GERONA.

Consulta de 9 a 12

Imprenta P. Matéu-Banyoles.

FÁBRICA DE ORNAMENTOS Y ARTÍCULOS PARA IGLESIA

JOSE SALA BRUNET Canuda, 9. BARCELONA

Casullas adamascadas desde 30 ptas. Casullas de damasco todo seda superior a 50 ptas Ternos completos de tapicería y damasco desde 250 ptas. hasta los más ricos que se pidan, tanto en tejido de oro fino, como bordados.

Se bordan también estandartes y banderas, y túnicas para imágenes, en oro y sedas a precios más bajos como se deseen.

EN FRANCISCO MATEU

Carrer Sta. Maria, 23.

BANYOLAS

Serveis de la Companyia Trasatlántica

Línia de Buenos Aires

Servei mensual sortint de Barcelona el 4, de Malaga el 5, i de Cadis el 7, per a Santa Creu de Tenerife, Montevideo i Buenos-Aires, emprenen el viatje de regres de Buenos-Aires el 2, i de Montevideo el 3.

Línia de New-York, Cuba i Méxic

Servei mensual sortint de Génova el 21, de Barcelona el 25, de Málaga el 28 i de Cadis el 30, per a New-York, Habana, Veracruz i Port-Méxic. Regrés de Veracruz el 27 i de l' Habana el 30 de cada mes.

Línia de Cuba i Méxic

Servei mensual, sortint de Bilbao el 17, de Santander el 19, de Gijón el 20 i de Corunya el 21, per a l' Habana i Veracruz. Sortides de Veracruz el 16 i de l' Habana el 20 de cada mes, per a Corunya i Santander.

Línia de Venezuela-Colombia

Servei mensual, sortint de Barcelona el 10, el 11 de Valencia, el 13 de Málaga, i de Cadis el 15 de cada mes, per a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limó, Colón, Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello, La Guayra. S' admés passatge i càrrega amb trasbord per a Veracruz, Tampico, Puerto Barrios, Cartagena de Indias, Maracaibo, Coro, Carúpano, Trinitat i Port del Pacífic.

Línia de Filipinas

Tretze viatges anyals, sortint de Liverpool i fent escales a Corunya, Vigo, Lisboa Cadis, Cartagena, València, per a eixir de Barcelona cada quatre dimecres, o sigui: 6 Janer, 3 Febrer, 3 i 31 Mars, 28 Abril, 26 Maig, 23 Juny, 21 Juliol, 18 Agost, 15 Setembre, 13 Octubre, 10 Novembre i 8 Desembre, per a Port-Said, Suez, Colòmbia, Singapore, Ilo Ilo i Manila. Sortides de Manila cada quatre dijous, o sigui: 26 Janer, 23 Febrer, 23 Mars, 20 Abril, 18 Maig, 15 Juny, 13 Juliol, 10 Agost, 7 Setembre, 5 Octubre, 2 i 30 Novembre i 28 Desembre, per a Singapore demés escales intermitges per a l' anada fins a Barcelona prosseguint el viatje per a Cadis, Lisboa, Santander i Liverpool. Servei per trasbord per a i dels ports de la Costa oriental d' Àfrica, de l' Índia, Java, Sumatra, Xina, Japó i Australia.

Línia de Fernando Poo

Servei mensual, sortint de Barcelona el 2 de Valencia el 3, d'Alicant el 4, de Cadis el 7, per a Tànger, Casablanca, Mazagán, Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife i Santa Cruz de la Palma i ports de costa occidental d' Àfrica.

Regrés de Fernando Poo el 2, fent les escales de Canàries i de la Peninsula indicades en el viatje d' anada.

Línea Brasil - Plata.

Servei mensual, sortint de Bilbao i Santander el 16, de Gijón el 17, de Corunya el 18 de Vigo el 19, de Lisboa el 20 i de Cádiz el 23, per a Rio Janeiro, Montevideo i Buenos-Aires; emprenen el viatje de regres desde Buenos-Aires el 16 per a Montevideo, Santos, Rio-Jeneiro, Canaries, Lisboa, Vigo, Corunya, Gijón, Santander i Bilbao.

Eixos vapors admeten càrrega en les condicions més favorables i passatgers, a quins la Companyia dona allotjament mol còmodo i tracte esmerat, com ha acreditat en son llare i sucesiu servei.

Tots els vapors tenen telegrafia sense fils.

També s' admés càrrega i s' expedien passatges per a tots els ports del mon, servits per línies regulars.

Hotel "La Verdad"

Para Rdos. Sacerdotes y Sres. Católicos,

San Severo, 3.- BARCELONA

Frente a la Catedral

Magníficas Habitaciones, Timbres, Luz Eléctrica, Teléfono, etc.

Por día, 3·50 ptas.; comidas, 1·50 ptas.

EL SAGRADO CORAZÓN

Fabricación de tejidos de seda y Ornamentos para el culto católico.

Antonio Pursals

Jaime I, número 11. BARCELONA.

CASA FUNDADA EN 1888.

ALMACENES JURBÁ

BARCELONA: Call, 13 y 15 - MANRESA: Borne.

JANERIA : MERCERIA : SEDERIA : OPTICA : RELOJERIA : OBJETOS DE VIAJE : SASTRERIA PARA CABALLEROS, SEÑORAS Y NIÑOS

CAMISERIA Y BOPA BLANCA : ORNAMENTOS SAGRADOS : PLATERIA

ORFEBRERIA : BRONCES, ETC.

Especialidad en bordados artísticos para Banderas, Estandartes, Pendones y Señeras

Los bordados de esta Casa merecieron las más altas recompensas en las Exposiciones Regionales Gallega de 1909 y Nacional de Valencia de 1910.

HABITOS TALARES, SE CONFECCIONAN A MEDIDA

En nuestros Almacenes se compran todos los artículos en excelentes condiciones y buenas calidades. Se manda catálogo ilustrado a quien lo solicite.

SECCIÓN CATEQUISTICA.

Extensos surtidos en objetos propios para premios

Se mandan muestras a quien lo solicite.

PRECIO FIJO.

Compre Vd. en vez de Café que le excita

MALTA "NATURA,"

En vez de Caldo de Carne que le entosiga

"CALDO NATURA," (VEGETARIANO)

En vez de vino que le irrita.

RAIMOST "NATURA,"

La Ostrina y Fosfo-Natura son los mejores Reconstituyentes.

PRODUCTOS de Gluter y otros para régimen.

Precios especiales para las comunidades y clero.

Farmacia Kneipp. - Centro Vegetariano Natura.

Calle del Call, 22.

Desconfiad de imitaciones.